नचादेदानो नच सन्दधानो न चेषुधी स्पृश्यमानः करायैः । अदृश्यदे लाघवात् सूतपुत्रः सर्व्वं बाणैश्छादयानोऽन्तरीक्षं ।
ततो मायां विहितामन्तरीक्षे घोरां भीमां राक्षसीं दारुणेन । तां पश्यामो लोहिताभ्रप्रकाशां देदीप्यन्तीमग्निशिखा
मिवोग्रां ।
ततस्ततो विद्युतः प्रादुरासन्नुल्काश्चापि ज्वलिताः कौरवेन्द्र । घोषश्चासां प्रादुरासीत् सुघोरः सहस्रशो नदतां दुन्दु
भीनां ।
ततः शराः प्रापतन् रुक्मपुङ्खाः शक्त्यः प्रासा मुसलान्यायुधानि । परश्वधास्तैलधौताश्च खड्गाः प्रदीप्ताग्राः पट्टिशास्ता
मराश्च । ८१४०
मयूखिनः परिघा लोहबद्धा गदाश्चित्राः शितधाराश्च शूलाः । गुर्व्यो गदा हेमपट्टावनद्धाः शतघ्नयश्च प्रादुरासन् समन्तात् ।
महाशिलाश्चापतंस्तत्र तत्र सहस्रशः साशनयश्च वज्राः । चक्राणि चानेकशतक्षुराणि प्रादुर्ब्बभूवुर्ज्वलनप्रभाणि ।
तां शक्तिपाशासिपरश्वधानां प्रासर्ष्टिवज्राशनिमुद्गराणां । वृष्टिं विशालां ज्वलितां पतन्तीं कर्णः शरौघैर्न शशाक हन्तुं ।
शराहतानां पततां हयानां वज्राहतानाञ्च महागजानां । शस्त्राहतानाञ्च महारथानां महान्निनादः पततां बभूव ।
प्रतीपनानाविधशस्त्रपातैर्घटोत्कचेनाभिहतं समन्तात् । दैर्य्योधनं तद्बलमार्त्तमासीद्भ्रावर्त्तमानं ददृशे भ्रमत्तत् । ८१४५
हाहाकृतं सम्परिवर्त्तमानं संलीयमानञ्च विषण्णरूपं । ते चार्य्यभावात् पुरुषप्रवीराः पराङ्मुखा न बभूवुस्तदानीं ।
तां राक्षसीं घोरतरां सुभीमां वृष्टिं महाशस्त्रमयीं पतन्तीं । दृष्ट्वा बलौघांश्च निपात्यमानान् महद्भयं तव पुत्रान् विवेश ।
शिवाश्च वैश्वानरदीप्तजिह्वाः सुभीमनादाः शतशो नदन्तीः । रक्षोगणान्नर्द्दतश्चाभिवीक्ष्य नरेन्द्रयोधा व्यथिता बभूवुः ।
ते दीप्तजिह्वाननतीक्ष्णदंष्ट्रा विभीषणाः शैलनिकाशकायाः । नभोगताः शक्तिविषक्तहस्ता मेघा व्यमुञ्चन्निव वृष्टिमुग्रां ।
तैराहतास्ते शरशक्तिशूलैर्गदाभिरुग्रैः परिघैश्च दीप्तैः । वज्रैः पिनाकैरशनिप्रहारैश्चक्रैः शतघ्नीभिश्च मथिताश्च पेतुः । ८१५०
शूलांशुशूण्डाश्मगुडाः शतघ्नयः स्थूणाश्च कार्ष्णायसपट्टनद्धाः । अवाकिरंस्तव पुत्रस्य सेनां ततो रौद्रं कश्मलं प्रादुरासीत् ।
विशीर्णास्त्रा विहतैरुत्तमाङ्गैः सम्भग्नाङ्गाः शेरते तत्र शूराः । छिन्ना हयाः कुञ्जराश्चावभग्नाः सञ्चूर्णिताश्चैव रथाः शिलाभिः ।
एवं महच्छरवर्षं सृजन्तस्ते यातुधाना भुवि घोररूपाः । मायाः सृष्टास्तत्र घटोत्कचेन नामुञ्चन् वै याचमानं न भीतं ।
तस्मिन् क्रूरे कुरुवीरावमर्द्दे कालात्सृष्टे क्षत्रियाणामभावे । ते वै भग्नाः सहसा व्यद्रवन्त तत्राक्रोशन् कौरवाः सर्व्व एव ।
पलायध्वं कौरवा नैतदस्ति सेन्द्रा देवा घ्नन्ति नः पाण्डवाय । तथो तेषां मज्जतां भारतानां न स्म द्वीपस्तत्र बभूव
कश्चित् । ८१५५
तस्मिन् संक्रन्दे तुमुले वर्त्तमाने सैन्ये भग्ने लीयमाने कुरूणां । अनीकानां प्रविभागे प्रकाशे न ज्ञायन्ते कुरवो नेतरे वै ।
निर्मर्य्यादे विद्रवे घोररूपे सर्व्वा दिशः प्रेक्षमाणाश्च शून्याः । तां शस्त्रवृष्टिं सहसा गाहमानं कर्णश्चैकं तत्र राजन्नपश्यन् ।
ततो बाणैरावृणोदन्तरीक्षं दिव्यां मायां योधयन्राक्षसस्य । ह्रीमान् कुर्व्वन् दुष्करञ्चार्य्यकर्म नैवामुञ्चत् संयुगे सूतपुत्रः ।
ततो भीताः समुदैक्षन्त कर्णं राजन् सर्व्वे सैन्धवा बाह्लिकाश्च । असंमोहं पूजयन्तोऽस्य सङ्ख्ये संपश्यन्तो वै विजयं रा
क्षसस्य ।
तेनोत्सृष्टा चक्रयुक्ता शतघ्नी समं सर्व्वांश्चतुरोऽश्वान् जघान । ते जानुभिर्जगतीमन्वपद्यन् गतासवो निर्द्दशनाक्षि
जिह्वाः । ८१६०